

روایتی از کیسه نان و شب و علی (ع)...

کوچه های بی وفای کوفه شهید عدالت را امروز با حنجره ای پر خون بدرقه می کند...

کوچه های بی وفای کوفه شهید عدالت را امروز با حنجره ای پر خون بدرقه می کند تا دیگر برای این کوچه ها روایتی از قصه مرد نیمه شبهای کوفه هیچگاه تکراری نباشد. امروز انگار زمان متوقف شده است و زمین را کد و متعجب، امروز دیگر هیچ چیزی معنای خود را نخواهد داد چرا که معنابخش وجود و هستی بال گسترانید و از زمین آدمیان با همه کوفه های پردردشان پرواز کرد و اوج گرفت. 21 رمضان روز خالی زمین است. روزی است که دیگر هیچ چیز نیست و همه چیز در نبودنی گنگ و بی معنا غوطه ور است. علی نیست و انگار بشریت یتیمی است که کاسه به دست در بهت کوچه های بدون علی آواره شده است. و کوچه های بدون علی (ع) پر است از حسرت یک عمر غربت و غربت و غربت...

کوچه های شهر هنوز چشم به راه کیسه نان و شب و دانه خرما و علی (ع)...
بشریت دیگر توشه نان و خرمای علی (ع) را در کوچه های شهر نخواهد یافت تا چون یتیمی گرسنه اندوه نشناختن پدر نیمه شب های کوفه های پردرد را در داغ حسرتی بی بدیل دفن کند.
آری چه کامل حسن بن علی (ع) در مورد پرواز پدر سخن گفت که «امشب مردی درگذشت که پیشینیان به حقیقت او نرسیده اند و آیندگان هرگز مانند او را نخواهند دید. کسی که چون نبرد می کرد جبرئیل در طرف راست و میکائیل در طرف چپ او بودند. به خدا سوگند، در همان شبی وفات یافت که موسی بن عمران درگذشت و عیسی به آسمان برده شد و قرآن نازل گردید...»
و دیشب علی جان، با حنجره ای شکسته خاکت کردیم / خیرات نثار روح پاکت کردیم / از داغ دل غمزدگان هیچ میسر / ما با شب غم دیده شراکت کردیم...
و اینگونه بشریت در داغی عظیم فرو رفت که گذشت ده ها قرن این داغ را سرد نخواهد کرد چرا که زمین و زمانه تا عمری باقی و حیاتی جاریست و مدار علی و عدالت علی است...
گفتن از علی تنها در کلام شیعیان علی نیست. گفتن از امام عشق و عدالت و امید زمزمه همه آزاد اندیشان عالم است چرا که آنها همگی نجات را در علی یافته اند و رهایی را در عدالت علوی...

علی در کلام اندیشمندان از جای جای دنیا
یادم می آید در یکی از همایش های بین المللی سیره علوی همکلام متفکران و پژوهشگرانی از جای جای دنیا بودیم. همه آنها را عشق علی یک جا گرد هم آورده بود. همه از علی می گفتند و شاید علی (ع) همه این سخنان بود و هیچ کدامشان نبود.
یک اندیشمند آرژانتینی از رواج سیره علوی و معجزه کلام علی سخن می گفت. او در گفتگویی عنوان کرد: سیره علوی دارای جامعیت، وحدت و فراگیری خاص و ویژه ای است به طوریکه امروزه به رغم تبلیغات منفی که علیه اسلام در دنیا صورت می گیرد این سیره به لحاظ جامعیت در مجامع علمی مختلف دنیا مورد استفاده قرار می گیرد.
ادگار دو سهیل اسعد که مجذوب کلام علی است، می گفت که امروز کتاب نهج البلاغه با نفوذ زایدالوصفی که در بخش های مختلف خود دارد به عنوان یکی از دروس مورد تدریس در رشته های علوم سیاسی در بسیاری از دانشگاهها تدریس می شود.
او از مسلمان شدن افراد غیرمسلمان زیادی به واسطه شخصیت بی بدیل امام علی (ع) سخن می گوید و یادآور می شود که سیره علوی تنها مختص به شیعیان یا حتی مسلمانان نیست بلکه امروزه ابعاد شخصیتی این امام مورد توجه بسیاری از غیرمسلمانان در دنیا قرار گرفته است.

اندیشمند دیگری از کشور لبنان علی را تربیت شده مکتب پیامبر اسلام و خلاصه تربیت اسلامی می داند و می گوید: در کشور کوچکی چون لبنان هنرمندان و شاعران زیادی از مذاهب مختلف پیرامون شخصیت والای علی (ع) سخن رانده اند و ویژگی های اخلاقی و تربیتی ایشان را ستوده اند.

وی ادامه می دهد: در نوع و شیوه محبت علی، موعظه، حکمت، عبرت انگیزی، خردورزی و تفکر امام اول شیعیان نکات قابل تامل و ویژه ای وجود دارد که هر کدام می تواند راهگشای بخشی از مشکلات بشریت باشد.
یک بانوی اندیشمند لبنانی نیز از اتفاق نظری می گوید که در مورد شخصیت امام علی (ع) در جهان وجود دارد. او نهج البلاغه را کتابی می داند که هیچگاه تعالیم آن رنگ کهنگی نمی گیرد و ادامه می دهد: باید به استفاده از تعالیم و تربیت اسلامی موجود در این کتاب بیشتر توجه شود.

همه آنچه که از علی گفته شد تنها بخش کوچکی از آنچه است که آن را سیره علوی می دانیم و تنها قطره ای از دریای وجود امام اول شیعیان و رادمرد تام و تمام تاریخ است که «یا علی آئینه تابان تویی / آنچه در باور نگنجد آن تویی...»

علی (ع) در کلام مولای متقیان علی (ع)

و شاید برای یافتن واقعیت علی بازم جز کلام خودش جای دیگری را نمی توان جستجو کرد چرا که علی کامل است و جامع است و عصاره هر آنچه از زیبایی و معنا بتوان یافت.

گوشه ای از ابعاد وجودی شخصیت علی را در کلام مولای عشق و ایمان در خطبه 37 نهج البلاغه می توان یافت.
&#171#؛ آنگاه که همه از ترس سست شده، کنار کشیدند، من قیام کردم؛ و آن هنگام که همه خود را پنهان کردند من آشکارا به میدان آمدم؛ و آن زمان که همه لب فرو بستند، من سخن گفتم؛ و آن وقت که همه باز ایستادند من با راهنمایی نور خدا به راه افتادم. در مقام حرف و شعار صدایم از همه آهسته تر بود اما در عمل برتر و پیشتر بودم؛ زمام امور را به دست گرفتم، و جلوتر از همه پرواز کردم؛ و پاداش سبقت در فضیلت ها را بردم. همانند کوهی که تندبادها آن را به حرکت در نمی آورد، و طوفان ها آن را از جای بر نمی کند، کسی نمی توانست عیبی در من بیابد؛ و سخن چینی جای عیب جویی در من نمی یافت. خوارترین افراد نزد من عزیز است تا حق او را بازگردانم؛ و نیرومند در نظر من پست و ناتوان است تا حق را از او بازستانم.»
و علی همان کسی است که در حکمت 184 نهج البلاغه اینگونه از او یاد می شود که &#171#؛ از روزی که حق بر من نمایان شد، هرگز دچار تردید نشدم...»

آری علی(ع) نماد عظمت بی پایان الهی است و همانی است که در خطبه 187 نهج البلاغه راجع به عظمت اش اینگونه عنوان می شود که &#171#؛ همانا من در میان شما چونان چراغ درخشنده در تاریکی هستم، که هر کس به آن روی می آورد از نورش بهره مند می گردد...»

بشریت یتیم شده از وجود علی بی تاب معرفت علی (ع)

اینان گوشه ای از حقیقتی شگرف به نام &#171#؛ علی» است؛ حقیقتی که هیچ گاه شناخت زمین و زمان از او به حد شایسته نخواهد رسید چرا که امام اول شیعیان پرتویی از انوار بی بدیل خداوندی است و شناخت این نور چشمانی فراتر از بینایی زمینی می خواهد. امروز جهان بیش از هر زمان دیگری تشنه است، تشنه قطره ای از جام عطش شکن سیره علوی... امروز باید آنچه از علی(ع) داریم و اندوخته ای گرانسنگ است را به دنیا عرضه کنیم چرا که زمین بی تاب قطره ای از عدالت و شجاعت علی است.
امروز بازم بشریت یتیم شده از وجود علی به دنبال توشه ای است از کلام مولای آب و آئینه و ایمان تا عطش خستگی فروبشانند و این بار نان و خرمای نیمه شب های کوچه های شهر، تکه هایی از سیره ناب علوی است که بشریت یتیم شده از حضور علی بی تاب و مشتاق چشیدن آن است.

&#171#؛ خدا هست و علی هست و ولی دیوارها هم هستند / و مرز مرگ و هستی را طناب دارها هستند... / جهان حق بشر تیتتر تمام نشریات روز / در این قرنی که بعضی ها درون غارها هستند...»

... و در نهایت علی کسی است که &#171#؛ جلگه خیس خواب را باور کرد / احساس لطیف آب را باور کرد» تا امروز همزمان با روز شهادتش باز هم با دستانی برافراشته از دعا آرزو کنیم که &#171#؛ فردا که هرکس به شفیع زنده دست / ماییم دست به دامن علی مرتضی ...»

مهر